

מסורת הש"ס

(א) חכמי דר' אלפס סוף פ' (ב) אמר ר' ג' יבין... (ג) אמר ר' ג' יבין... (ד) אמר ר' ג' יבין... (ה) אמר ר' ג' יבין... (ו) אמר ר' ג' יבין... (ז) אמר ר' ג' יבין... (ח) אמר ר' ג' יבין... (ט) אמר ר' ג' יבין... (י) אמר ר' ג' יבין... (יא) אמר ר' ג' יבין... (יב) אמר ר' ג' יבין... (יג) אמר ר' ג' יבין... (יד) אמר ר' ג' יבין... (טו) אמר ר' ג' יבין... (טז) אמר ר' ג' יבין... (יז) אמר ר' ג' יבין... (יח) אמר ר' ג' יבין... (יט) אמר ר' ג' יבין... (כ) אמר ר' ג' יבין... (כא) אמר ר' ג' יבין... (כב) אמר ר' ג' יבין... (כג) אמר ר' ג' יבין... (כד) אמר ר' ג' יבין... (כה) אמר ר' ג' יבין... (כו) אמר ר' ג' יבין... (כז) אמר ר' ג' יבין... (כח) אמר ר' ג' יבין... (כט) אמר ר' ג' יבין... (ל) אמר ר' ג' יבין...

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

ע"א

עין משפט
ג' מצוה

יותר משאר עובדי כוכבים כדי שימסופו עליהם גרים ולא נהירא דהא (א) אמר ר' יוחנן (ב) אמר ר' יוחנן (ג) אמר ר' יוחנן (ד) אמר ר' יוחנן (ה) אמר ר' יוחנן (ו) אמר ר' יוחנן (ז) אמר ר' יוחנן (ח) אמר ר' יוחנן (ט) אמר ר' יוחנן (י) אמר ר' יוחנן (יא) אמר ר' יוחנן (יב) אמר ר' יוחנן (יג) אמר ר' יוחנן (יד) אמר ר' יוחנן (טו) אמר ר' יוחנן (טז) אמר ר' יוחנן (יז) אמר ר' יוחנן (יח) אמר ר' יוחנן (יט) אמר ר' יוחנן (כ) אמר ר' יוחנן (כא) אמר ר' יוחנן (כב) אמר ר' יוחנן (כג) אמר ר' יוחנן (כד) אמר ר' יוחנן (כה) אמר ר' יוחנן (כו) אמר ר' יוחנן (כז) אמר ר' יוחנן (כח) אמר ר' יוחנן (כט) אמר ר' יוחנן (ל) אמר ר' יוחנן

מטבר הסכמים. מוחסין: כסף מטבר ממזרים. המטעמים בישראל מחמת ממונם והוא גורם להם שיטערו שלעמית לנח אין הקב"ה מנדילם מאחר שנדבקו בהם משפחות ישראל הרבה: שאמר וישן מלך ומטבר כסף. אולם שנטעמו מחמת עשרת יופיים דקרא והיו לה' מגישי מנחה בלדקה דקתו של הקב"ה הוא שאינו מנדילם אלא האיל שנטעמו נטעמו. ורבי יהושע בן לוי כשרה ליה האי מטבר לאו מנדיל פסולין קאמר אלא מטברס ומכשירס כולם: עיפה. עיפה שהיא מעורבת. וכסף ר' משה מרומא"ע שמעתי עיפה כפסולת ענינים שנקטו עיפה שלם: בקשו לעשות ככל עיפה. להחזיק משפחות ארץ ישראל מיוחסות ולבדוק אחר משפחות ככל כל הנאים לישא משא אשה: קוליס אסמ משימים בין עיני משום דרבי ממשפחת ככל היה מנני בניו של הלל עיפה וקובל שיהאמו של בני במיראס: יפול לנס רבי מינא. להשיבם דבר: עלוני ענינים ורובו. שלם יפספשו אחר דבריו ויהא לרין גלות משפחות והוא היה זקן ולא היה יכול לרין: אמר להם אין שמיטה לטוף. דבר שהוא תימה להם ולא גלה להם טעמו כדי שיהיו טרודים כבגדא הראשונה ולא יחזרו אחר טעם השניה עד שיפטר מהם. וטעם דאין שמיטה לעוף מן התורה בשמיטת מולין דף (א) יליף מושקף את דמוס בשפיכה בעלמא: ישבו ודקו. במשפחות איי לברר את דבריו: כיון שהנישו סכנה. לפסול משפחות אנשי זרעו שיהרגו פירשו: היכלא. שנועה בהכלו של מקום: בדיעו הוא. לגלות פסול משפחות ארץ ישראל: מינא. דכל משפחה שנטעמה נטעמה דאין להפרישה ולהרחיקה ולברר ספק מטעמיהם מי נטעמ מי לא נטעמ אלא ייחוס והם ספק והם כשרים לעמיר לנח: בים ברייפה. שם המשפחה: בן ליון. אלם חבוב וליש זרוע: ריחקה. הכריז שהן פסולין: אליהו כל. לעמיר לנח דכתיב (מלאך ג) והשיב לך אבות על נשים זה מנני בניו של זה: (ידועין. שהכל מחזיקים אותם בפסולים שנתקרו זרוע: אלם משפחה שנטעמה. מחמת שלם נודע פסולה נטעמה: עוד אחרת. משפחה אחרת יהיה לנח אותה שקרבה בן ליון: שם בן ארבע אוסיות. קריאתו קיומיתו ופירשו חכמים מוסרין אותו כו': לעלם. להעלים: כתיב זה שמי וכתיב וזה זכרי. מדלל כתיב שמי וזכרי שנטעם שלמדו שני שמות ואמר לו זה שמי מיוחד וזה השני אינו זכרי: שם בן שמים עשרה וכן ארבעים ושנים לא פירשו לנו: משרבו השריין. המשתמשין בו: לננועים שכסוהו. לנכך בו העם אותן שלם היו בקיפין בו ומברכין בו השם בן י"ב ולא נשמע לרבים טרפון היה בהן) בתוספתא דכמות (פ"ה) מעשה בר' טרפון שקדש שלם מאות נשים בשני צורות כדי להכילם כדמותו: לנכך כדמות הכהנים ואינו מודוין על מדויו. לנטור איבה שמהם בו יתמסם לו. עד שיועד לך. במשפחה שאתה כל לנדך בה כמה נפסלה: עד שיועד לך כמה נכסרה. לרין אמה לנדוק אחר המשפחה כמו שאמר משנמינו (לקמן דף טו.) ארבע אמהות שהן שמנה: להאילו

אמטור שבטים שבטו של לוי מטור החילה שנא' ויישב מצרף ומטור כסף וטור את בני לוי ויקק אותם כוהב וככסף והיו לה' מגישי מנחה בצדקה אמר רבי יהושע בן לוי כסף (ב) מטור ממזרים שנאמר וישב מצרף ומטור כסף מאי מגישי מנחה בצדקה א"ר יצחק צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שמשפחה שנטעמה נטעמה: גופא אמר רב יהודה אמר שמואל כל ארצות עיפה לארץ ישראל וארץ ישראל עיפה לכבל: כימי רבי בקשו לעשות ככל עיפה לארץ ישראל אמר להן קוצים אתם משימים לי בן עיני רצונכם יטפל עמכם ר' חנינא בר חמא נטפל עמהם ר' חנינא אמר רב הונא אמר רב יוסי שאמר משום אביו כל ארצות עיפה לארץ ישראל וארץ ישראל עיפה לכבל בימי רבי פנחס בקשו לעשות ככל עיפה לארץ ישראל אמר להם לעבדיו כשאני אומר שני דברים בבית המדרש טלוני בעריסה ורצו כי עייל אמר להם אין שמיטה לעוף מן התורה אריתבי וקמעיני בה אמר להו כל ארצות עיפה לארץ ישראל וארץ ישראל עיפה לכבל וטלוהו בעריסה ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו ודקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו א"ר יוחנן (ה) היכלא בדיעו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטעמו (ב) בה סבר לה ר' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטעמה נטעמה אמר אביי אין אנן נמי תנינא (ג) משפחת בית הצריפה היתה בעבר הירדן (ד) וריחקה בן ציון בורע (ה) ועוד אחרת היתה (ו) וקורבה בן ציון בורע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטור לרחק ולקרב כגון אלו דידעין אבל משפחה שנטעמה נטעמה האנא עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם ולתלמידיו פעם אחת בשבוע ואמרו לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק משתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא (ה) הריני נזיר אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר ולא יגלה משפחות אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיו פעם אחת בשבוע ואמרו לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק (ה) משתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב (ז) זה שמי לעולם לעולם כתיב (ח) רבא סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב רבי אבינא רמי כתיב זה שמי וכתיב זה זכרי אמר הקב"ה הלא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני כיו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת ת"ר בראשונה שם בן שתיים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים תניא אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לרובין והייתי אוני אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רבי יהודה אמר רב שם בן ארבעים ושתיים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו והודיו בו והמשמר בו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל משמיה דסבא בבל בחזקת כשרה עומרת עד שיועד לך כמה נכשרה ארץ ישראל מוחוק לפסול פסול מוחוק לכשר לכשר הא גופא קשיא אמרת מוחוק לפסול פסול הא סתמא כשר והדר (ב) תני מוחוק לכשר כשר הא סתמא אמר רב הונא בר תחליפא משמיה (ב) דרב לא קשיא כאן

כאן מוסרין אותו לרבי יוחנן (ב) אמר ר' יוחנן (ג) אמר ר' יוחנן (ד) אמר ר' יוחנן (ה) אמר ר' יוחנן (ו) אמר ר' יוחנן (ז) אמר ר' יוחנן (ח) אמר ר' יוחנן (ט) אמר ר' יוחנן (י) אמר ר' יוחנן (יא) אמר ר' יוחנן (יב) אמר ר' יוחנן (יג) אמר ר' יוחנן (יד) אמר ר' יוחנן (טו) אמר ר' יוחנן (טז) אמר ר' יוחנן (יז) אמר ר' יוחנן (יח) אמר ר' יוחנן (יט) אמר ר' יוחנן (כ) אמר ר' יוחנן (כא) אמר ר' יוחנן (כב) אמר ר' יוחנן (כג) אמר ר' יוחנן (כד) אמר ר' יוחנן (כה) אמר ר' יוחנן (כו) אמר ר' יוחנן (כז) אמר ר' יוחנן (כח) אמר ר' יוחנן (כט) אמר ר' יוחנן (ל) אמר ר' יוחנן

הנהגות הב"ח (א) תוס' ד"ה קטו וכו' ומתקין בהם ג' וכו' וכן משמע בספרי פ"ק דף ט"ז דל"ן ע"פ חז"ל שטלוהו בעריסה נכנס שמה וידקדק בו ויבא לר' יוחנן ויעי' סמל ועי' פ"ט א"ל תוס' ד"ה פ"ט על גרסתו ועי':

תוס' ר"י הוקן מטור. פי' ר"ש לעמיר לבא שלא יבדילם הקב"ה מאחר שנדבק בהם משפחות ישראל והרי"ף פי' בפירוק רש"י כתיב ר' שפחה כר טרפון. משפחה שנטעמה נטעמה. (ז) נטעמו מהם מפני עירושין אין הקב"ה מבדיל לעמיר לבא מאחר שנדבק בהם משפחות הרבה. עיפה. היא מדומעת מקמת ימים ומלה ומוסרין כך כל הארצות משפחתם מעורבת כנגד משפחת בני ארץ ישראל. ואין ישראל עצמה היא משפחת כנגד משפחת ככל שכל המשפחות הפסולות עלו מבבל (עיפה) שחור הפסול לארץ ישראל. (עיפה) להחזיק משפחות ארץ ישראל מיוחסות ולבדוק אחר משפחות ככל כל הבא לישא משא אשה. למקום סנה. לפסול משפחות אנשי זרעו שיהרגו. היכלא. שנועה בהכלו של מקום או יודעים אותה משפחה. שנטעמה. מחמת שלם נודע פסולה. נטעמה. ואין להפרישו מספק פי' נטעם ופי' לא נטעם. אלא ייחוס מספק והם כשרים לעמיר לבא. ומסתברא דר' יהודה ס"ל דאמר דמוסרין יהודי לעמיר לבא. בית הצריפה. שנטעמה מחמת שלם נודע פסולה. נטעמה. ואין להפרישו מספק פי' נטעם ופי' לא נטעם. אלא ייחוס מספק והם כשרים לעמיר לבא. ומסתברא דר' יהודה ס"ל דאמר דמוסרין יהודי לעמיר לבא. בית הצריפה. שנטעמה מחמת שלם נודע פסולה. נטעמה.

במקדש לאחר עבודת יציור של תמיד של שחר: מלנועים אוסו בנעימת אחיהם ספסוים. בשם בן ארבע אותיות כשמי מוסרין את קולם בנעימה היו אלו ממחרס להנליע את ננעימת ניסוק קול שקורין טרו"ף: אחר אחי אמי. שהיה כהן ור' טרפון היה בהן) בתוספתא דכמות (פ"ה) מעשה בר' טרפון שקדש שלם מאות נשים בשני צורות כדי להכילם כדמותו: לנכך כדמות הכהנים ואינו מודוין על מדויו. לנטור איבה שמהם בו יתמסם לו. עד שיועד לך. במשפחה שאתה כל לנדך בה כמה נפסלה: עד שיועד לך כמה נכסרה. לרין אמה לנדוק אחר המשפחה כמו שאמר משנמינו (לקמן דף טו.) ארבע אמהות שהן שמנה: להאילו

כ א ב ג מו"י פ"ט ח"א
מלכס ל"ג שיע"ט
א"ר"ט פ"ר ט"ע ה
כ"א ר ה מ"י פ"ד ח"א
תפלה הל"י:

תורה אור השלם

1. וישב מצרף ומטור כסף וטור את בני לוי ויקק אותם כוהב וככסף ויקו לוי מגישי מנחה בצדקה (מ"א ג) וישב מצרף ומטור כסף מאי מגישי מנחה בצדקה א"ר יצחק צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שמשפחה שנטעמה נטעמה: גופא אמר רב יהודה אמר שמואל כל ארצות עיפה לארץ ישראל וארץ ישראל עיפה לכבל: כימי רבי בקשו לעשות ככל עיפה לארץ ישראל אמר להן קוצים אתם משימים לי בן עיני רצונכם יטפל עמכם ר' חנינא בר חמא נטפל עמהם ר' חנינא אמר רב הונא אמר רב יוסי שאמר משום אביו כל ארצות עיפה לארץ ישראל וארץ ישראל עיפה לכבל בימי רבי פנחס בקשו לעשות ככל עיפה לארץ ישראל אמר להם לעבדיו כשאני אומר שני דברים בבית המדרש טלוני בעריסה ורצו כי עייל אמר להם אין שמיטה לעוף מן התורה אריתבי וקמעיני בה אמר להו כל ארצות עיפה לארץ ישראל וארץ ישראל עיפה לכבל וטלוהו בעריסה ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו ודקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו א"ר יוחנן (ה) היכלא בדיעו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטעמו (ב) בה סבר לה ר' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטעמה נטעמה אמר אביי אין אנן נמי תנינא (ג) משפחת בית הצריפה היתה בעבר הירדן (ד) וריחקה בן ציון בורע (ה) ועוד אחרת היתה (ו) וקורבה בן ציון בורע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטור לרחק ולקרב כגון אלו דידעין אבל משפחה שנטעמה נטעמה האנא עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם ולתלמידיו פעם אחת בשבוע ואמרו לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק משתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא (ה) הריני נזיר אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר ולא יגלה משפחות אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיו פעם אחת בשבוע ואמרו לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק (ה) משתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב (ז) זה שמי לעולם לעולם כתיב (ח) רבא סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב רבי אבינא רמי כתיב זה שמי וכתיב זה זכרי אמר הקב"ה הלא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני כיו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת ת"ר בראשונה שם בן שתיים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים תניא אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לרובין והייתי אוני אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רבי יהודה אמר רב שם בן ארבעים ושתיים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו והודיו בו והמשמר בו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל משמיה דסבא בבל בחזקת כשרה עומרת עד שיועד לך כמה נכשרה ארץ ישראל מוחוק לפסול פסול מוחוק לכשר לכשר הא גופא קשיא אמרת מוחוק לפסול פסול הא סתמא כשר והדר (ב) תני מוחוק לכשר כשר הא סתמא אמר רב הונא בר תחליפא משמיה (ב) דרב לא קשיא כאן

גליון הש"ס

ג"כ היכלא בדיעו עיין מ"ט פ"ט ח"א ח"א דכמות:

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה קטו וכו' ומתקין בהם ג' וכו' וכן משמע בספרי פ"ק דף ט"ז דל"ן ע"פ חז"ל שטלוהו בעריסה נכנס שמה וידקדק בו ויבא לר' יוחנן ויעי' סמל ועי' פ"ט א"ל תוס' ד"ה פ"ט על גרסתו ועי':

תוס' ר"י הוקן

מטור. פי' ר"ש לעמיר לבא שלא יבדילם הקב"ה מאחר שנדבק בהם משפחות ישראל והרי"ף פי' בפירוק רש"י כתיב ר' שפחה כר טרפון. משפחה שנטעמה נטעמה. (ז) נטעמו מהם מפני עירושין אין הקב"ה מבדיל לעמיר לבא מאחר שנדבק בהם משפחות הרבה. עיפה. היא מדומעת מקמת ימים ומלה ומוסרין כך כל הארצות משפחתם מעורבת כנגד משפחת בני ארץ ישראל. ואין ישראל עצמה היא משפחת כנגד משפחת ככל שכל המשפחות הפסולות עלו מבבל (עיפה) שחור הפסול לארץ ישראל. (עיפה) להחזיק משפחות ארץ ישראל מיוחסות ולבדוק אחר משפחות ככל כל הבא לישא משא אשה. למקום סנה. לפסול משפחות אנשי זרעו שיהרגו. היכלא. שנועה בהכלו של מקום או יודעים אותה משפחה. שנטעמה. מחמת שלם נודע פסולה. נטעמה. ואין להפרישו מספק פי' נטעם ופי' לא נטעם. אלא ייחוס מספק והם כשרים לעמיר לבא. ומסתברא דר' יהודה ס"ל דאמר דמוסרין יהודי לעמיר לבא. בית הצריפה. שנטעמה מחמת שלם נודע פסולה. נטעמה.

מוסף רש"י

אין שמיטה לעוף מן התורה אריתבי וקמעיני בה אמר להו כל ארצות עיפה לארץ ישראל וארץ ישראל עיפה לכבל וטלוהו בעריסה ורצו רצו אחריו ולא הגיעוהו ישבו ודקו עד שהגיעו לסכנה ופירשו א"ר יוחנן (ה) היכלא בדיעו היא אבל מה אעשה שהרי גדולי הדור נטעמו (ב) בה סבר לה ר' יצחק דאמר ר' יצחק משפחה שנטעמה נטעמה אמר אביי אין אנן נמי תנינא (ג) משפחת בית הצריפה היתה בעבר הירדן (ד) וריחקה בן ציון בורע (ה) ועוד אחרת היתה (ו) וקורבה בן ציון בורע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטור לרחק ולקרב כגון אלו דידעין אבל משפחה שנטעמה נטעמה האנא עוד אחרת היתה ולא רצו חכמים לגלותה אבל חכמים מוסרים אותו לבניהם ולתלמידיו פעם אחת בשבוע ואמרו לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק משתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע כדתניא (ה) הריני נזיר אם לא אגלה משפחות יהיה נזיר ולא יגלה משפחות אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן שם בן ארבע אותיות חכמים מוסרין אותו לתלמידיו פעם אחת בשבוע ואמרו לה פעמים בשבוע אמר רב נחמן בר יצחק (ה) משתברא כמאן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיב (ז) זה שמי לעולם לעולם כתיב (ח) רבא סבר למידרשיה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב רבי אבינא רמי כתיב זה שמי וכתיב זה זכרי אמר הקב"ה הלא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני כיו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת ת"ר בראשונה שם בן שתיים עשרה אותיות היו מוסרין אותו לכל אדם משרבו הפריצים היו מוסרים אותו לצנועים שבכהונה והצנועים שבכהונה מבליעים אותו בנעימת אחיהם הכהנים תניא אמר רבי טרפון פעם אחת עליתי אחר אחי אמי לרובין והייתי אוני אצל כהן גדול ושמעתי שהבליע שם בנעימת אחיו הכהנים אמר רבי יהודה אמר רב שם בן ארבעים ושתיים אותיות אין מוסרין אותו אלא למי שצנוע ועניו ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו והודיו בו והמשמר בו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ונחל שני עולמים העולם הזה והעולם הבא אמר שמואל משמיה דסבא בבל בחזקת כשרה עומרת עד שיועד לך כמה נכשרה ארץ ישראל מוחוק לפסול פסול מוחוק לכשר לכשר הא גופא קשיא אמרת מוחוק לפסול פסול הא סתמא כשר והדר (ב) תני מוחוק לכשר כשר הא סתמא אמר רב הונא בר תחליפא משמיה (ב) דרב לא קשיא כאן

במקדש לאחר עבודת יציור של תמיד של שחר: מלנועים אוסו בנעימת אחיהם ספסוים. בשם בן ארבע אותיות כשמי מוסרין את קולם בנעימה היו אלו ממחרס להנליע את ננעימת ניסוק קול שקורין טרו"ף: אחר אחי אמי. שהיה כהן ור' טרפון היה בהן) בתוספתא דכמות (פ"ה) מעשה בר' טרפון שקדש שלם מאות נשים בשני צורות כדי להכילם כדמותו: לנכך כדמות הכהנים ואינו מודוין על מדויו. לנטור איבה שמהם בו יתמסם לו. עד שיועד לך. במשפחה שאתה כל לנדך בה כמה נפסלה: עד שיועד לך כמה נכסרה. לרין אמה לנדוק אחר המשפחה כמו שאמר משנמינו (לקמן דף טו.) ארבע אמהות שהן שמנה: להאילו